

MTZ POLYFILMS MOD RÅDET
RETTENS DOM (Tredje Afdeling)
17. november 2009*

I sag T-143/06,

MTZ Polyfilms Ltd, Mumbai (Indien), ved avocat P. De Baere,

sagsøger,

mod

Rådet for Den Europæiske Union ved J.-P. Hix, som befuldmægtiget, bistået af avocat
G. Berrisch,

sagsøgt,

* Processprog: engelsk.

støttet af:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved N. Khan og K. Talabér-Ritz,
som befuldmægtigede,

intervenient,

angående en påstand om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 366/2006 af 27. februar 2006 om ændring af forordning (EF) nr. 1676/2001 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af polyethylenterephthalatfolie med oprindelse i bl.a. Indien (EUT L 68, s. 6),

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET
I FØRSTE INSTANS (Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J. Azizi, og dommerne E. Cremona (refererende dommer) og S. Frimodt Nielsen,

justitssekretær: fuldmægtig C. Kantza,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 9. december 2008,

afsagt følgende

Dom

Retsforskrifter

- ¹ Artikel 2, stk. 8 og 9, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT 1996 L 56, s. 1), som ændret bl.a. ved Rådets forordning (EF) nr. 461/2004 af 8. marts 2004 (EUT L 77, s. 12) (herefter »grundforordningen«), bestemmer:

»8. Eksportprisen er den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for varen, når den sælges fra eksportlandet til Fællesskabet.

9. Foreligger der ingen eksportpris, eller viser det sig, at der ikke kan fæstes lid til eksportprisen på grund af en forretningsmæssig forbindelse eller en kompensationsaftale mellem eksportøren og importøren eller en tredjepart, kan eksportprisen beregnes på grundlag af den pris, hvortil de indførte varer første gang videresælges til en uafhængig køber, eller hvis varerne ikke videresælges til en uafhængig køber eller ikke videresælges i den stand, hvori de er indført, på ethvert rimeligt grundlag.

[...]«

2 Grundforordningens artikel 8, stk. 9, bestemmer:

»9. Hvis en part i et tilsagn misligholder tilsagnet eller trækker det tilbage, eller hvis Kommissionen trækker godtagelsen af tilsagnet tilbage, tilbagetrækkes godtagelsen af tilsagnet, efter at der har fundet konsultationer sted, ved en afgørelse truffet af Kommissionen eller i påkommende tilfælde ved en forordning udstedt af Kommissionen, og den midlertidige told, der er indført af Kommissionen i henhold til artikel 7, eller den endelige told, der er indført af Rådet i henhold til artikel 9, stk. 4, finder automatisk anvendelse, forudsat at den pågældende eksportør har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger, undtagen i de tilfælde, hvor han selv har trukket et tilsagn tilbage [...]«

3 Grundforordningens artikel 11, stk. 3, 6, 9 og 10, bestemmer:

»3. Behovet for at opretholde foranstaltninger kan, når det anses for påkrævet, også tages op til genovervejelse på Kommissionens initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat, eller, forudsat at der er forløbet en rimelig periode på mindst et år siden indførelsen af de endelige foranstaltninger, på anmodning af en eksportør eller importør eller producenterne i Fællesskabet, når anmodningen indeholder tilstrækkelige beviser for, at der er behov for at genoptage en undersøgelse, mens foranstaltningerne er i kraft.

En undersøgelse genoptages, mens foranstaltningerne er i kraft, når anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser for, at det ikke længere er nødvendigt at opretholde foranstaltningerne for at modvirke dumping, og/eller at det ikke er sandsynligt, at der fortsat eller igen vil blive forvoldt skade, hvis de pågældende foranstaltninger ophæves eller ændres, eller at gældende foranstaltninger ikke er, eller ikke længere er, tilstrækkelige til at modvirke dumping, der forvolder skade.

Ved gennemførelsen af undersøgelser i henhold til dette stykke kan Kommissionen bl.a. undersøge, om omstændighederne med hensyn til dumping og skade har ændret sig betydeligt, eller om gældende foranstaltninger giver de ønskede resultater i henseende

til at afhjælpe den skade, der er konstateret i henhold til artikel 3. I den forbindelse tages der hensyn til al relevant og behørigt dokumenteret bevismateriale ved den endelige afgørelse.

[...]

6. Kommissionen genoptager undersøgelser i henhold til denne artikel efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg. Findes det på grundlag af genoptagelse af en undersøgelse påkrævet, ophæves eller opretholdes foranstaltningerne i henhold til stk. 2, eller de ophæves, opretholdes eller ændres i henhold til stk. 3 og 4, af den fællesskabsinstitution, der er ansvarlig for deres indførelse. Ophæves foranstaltningerne for en eller flere eksportører, men ikke for det pågældende land som helhed, er sådanne eksportører fortsat omfattet af proceduren, og de kan automatisk blive omfattet af en senere undersøgelse, der måtte blive gennemført for det pågældende land i henhold til denne artikel.

[...]

9. I alle genoptagede undersøgelser eller undersøgelser om tilbagebetaling, som gennemføres i henhold til denne artikel, anvender Kommissionen under forudsætning af uændrede omstændigheder de samme metoder, som benyttedes i den undersøgelse, der resulterede i indførslen af den pågældende told, idet der tages behørigt hensyn til bestemmelserne i artikel 2, særlig stk. 11 og 12, og bestemmelserne i artikel 17.

10. I alle undersøgelser, der gennemføres i henhold til denne artikel, undersøger Kommissionen i overensstemmelse med artikel 2, om eksportpriserne kan anses for pålidelige. Beslutes det imidlertid at beregne eksportprisen i henhold til artikel 2, stk. 9, beregnes eksportprisen uden fradrag for betalt antidumpingtold, hvis der foreligger

afgørende bevis for, at tolden korrekt afspejles i videresalgspriserne og de efterfølgende salgspriser i Fællesskabet.«

Tvistens baggrund

- 4 Sagsøgeren, MTZ Polyfilms Ltd, er et selskab stiftet i henhold til indisk ret, som fremstiller polyethylenterephthalat (PET), der eksporteres til Det Europæiske Fællesskab og tredjelande.

- 5 Den 13. august 2001 vedtog Rådet for Den Europæiske Union forordning (EF) nr. 1676/2001 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af polyethylenterephthalatfolie med oprindelse i Indien og Republikken Korea og om endelig opkrævning af den midlertidige told (EFT L 227, s. 1). Den individuelle antidumpingtoldsats, som blev tillagt sagsøgeren i forordningens betragtning 80, var på 49%.

- 6 Ved afgørelse 2001/645/EF af 22. august 2001 om godtagelse af tilsagn afgivet i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af polyethylenterephthalatfolie med oprindelse i Indien og Republikken Korea (EFT L 227, s. 56) godtog Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilsagn afgivet af sagsøgeren og fire andre indiske eksporterende producenter, i henhold til hvilke disse forpligtede sig til at eksportere PET-folie til Fællesskabet til mindsteimportpriser (herefter »MIP«). MIP'erne var forskellige for hver eksporterende producent. I forhold til disse tilsagn blev sagsøgerens og de fire andre indiske eksporterende producenters indførsel til Fællesskabet af PET-folie undtaget fra antidumpingtold i overensstemmelse med artikel 2 i forordning nr. 1676/2001.

- 7 Den 22. november 2003 indledte Kommissionen en delvis interimundersøgelse af forordning nr. 1676/2001 i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i grundforordningen, der vedrørte formen af foranstaltningerne vedrørende de fem indiske eksporterende producenter, som var omfattet af MIP'erne. Som led i denne fornyede

undersøgelse bemærkede Kommissionen særligt, at blandingen af solgte varetyper og prisafvigelsen mellem de forskellige varegrupper (udvalget af produktværdier) samt salgsmønstret mellem de forskellige varegrupper havde ændret sig meget, siden tilsagnene vedrørende MIP blev godtaget. Da MIP'erne var blevet fastlagt på grundlag af blandingen af varetyper og deres tilsvarende værdier i den oprindelige undersøgelsesperiode, fandt Kommissionen, at de konstaterede ændringer havde bevirket, at de pågældende MIP'er blev »specifikke«, og at tilsagnene ikke længere »effektivt« kunne modvirke de skadelige virkninger af dumping.

- 8 Ved afslutningen af interimundersøgelsen vedtog Rådet forordning (EF) nr. 365/2006 af 27. februar 2006 om ændring af forordning nr. 1676/2001 og om afslutning af den delvise interimundersøgelse af antisubsidieforanstaltningerne vedrørende importen af polyethylenterephthalatfolie (PET-folie) med oprindelse i bl.a. Indien (EUT L 68, s. 1). I overensstemmelse med betragtning 25 til denne forordning blev godtagelsen af de tilsagn vedrørende MIP, der var afgivet af sagsøgeren og fire andre indiske eksporterende producenter, trukket tilbage.

- 9 Den 4. januar 2005 indledte Kommissionen en ny delvis interimundersøgelse af forordning nr. 1676/2001 i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i grundforordningen. Denne fornyede undersøgelse var begrænset til en undersøgelse af spørgsmålet om dumping udøvet af de fem indiske eksporterende eksporterende producenter, som var omfattet af MIP, og en undersøgelse af antidumpingresttoldens niveau med henblik på at vurdere, om der var behov for at videreføre eller fjerne de eksisterende foranstaltninger eller ændre niveauet.

- 10 Ved afslutningen af interimundersøgelsen vedtog Rådet forordning (EF) nr. 366/2006 af 27. februar 2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af polyethylenterephthalatfolie med oprindelse i bl.a. Indien (EUT L 68, s. 6, herefter »den anfægtede forordning«). Den individuelle antidumpingtoldsats, som blev pålagt sagsøgeren i den anfægtede forordning, var nu på 18%.

- 11 Til støtte for fastsættelsen af den endelige antidumpingtold understregede Rådet i betragtning 27 til den anfægtede forordning nærmere bestemt, at med hensyn til fastsættelse af eksportpriserne er formålet med interimsundersøgelsen at fastslå, om dumpingniveauerne har ændret sig, og om disse ændringer kan anses for at have vedvarende karakter. I den forbindelse er det efter Rådets opfattelse ikke muligt at begrænse fastsættelsen af eksportpriserne til en undersøgelse af en eksportørs tidligere adfærd. Rådet præciserede, at det er nødvendigt at få fastslået, om tidligere eksportpriser til Fællesskabet er pålidelige som en angivelse af, hvordan eksportpriserne sandsynligvis vil blive i fremtiden. Rådet angav, at henset til, at tilsagnene i denne sag var blevet godtaget, er det blevet undersøgt, om disses eksistens havde påvirket de tidligere eksportpriser i en sådan grad, at det gjorde dem upålidelige til en beregning af fremtidig eksportadfærd.
- 12 Det fremgår af betragtning 28 til den anfægtede forordning, at spørgsmålet om, hvorvidt priserne ved de pågældende indiske eksporterende producenters eksport til Fællesskabet — herunder sagsøgerens eksport — var pålidelige, blev bedømt på grundlag af en sammenligning af disse priser med de MIP'er, som var genstand for de godtagne tilsagn. Det blev herefter undersøgt, om det vejede gennemsnit af de priser, der opnåedes af hver af disse eksporterende producenter, var betydeligt højere end MIP'erne. Lå priserne ved eksport betydeligt højere end MIP'erne, blev førstnævnte anset for at være blevet fastsat uafhængigt af MIP'erne, og at de derfor var pålidelige. Lå priserne ved eksport ikke tilstrækkeligt over MIP'erne, blev førstnævnte til gengæld anset for at være påvirket af tilsagnene og således for ikke at være pålidelige nok til at blive anvendt til dumpingberegningen, jf. artikel 2, stk. 8, i grundforordningen.
- 13 I betragtning 30 til den anfægtede forordning konstateredes det i alt væsentligt for tre indiske eksporterende producenter, herunder sagsøgeren, at priserne ved eksport til Fællesskabet lå meget tæt på MIP'erne, hvorimod deres priser ved eksport til tredjelande lå betydeligt under priserne til Fællesskabet, hvilket ifølge Rådet gjorde det sandsynligt, at eksportpriserne til Fællesskabet i en situation uden tilsagnene ville blive fastsat på linje med priserne for samme varetype ved salg til tredjelande. Følgelig kan disse eksporterende producenters priser ved eksport til Fællesskabet ifølge Rådet ikke kunne anvendes til fastsættelse af pålidelige eksportpriser, jf. artikel 2, stk. 8, i grundforordningen. Ifølge betragtning 31 til den anfægtede forordning blev det af denne grund besluttet at fastlægge disse eksporterende producenters eksportpriser på grundlag af de priser, der skulle betales ved salg til tredjelande.

- 14 Det fremgår i det væsentlige af betragtning 33 og 34 til den anfægtede forordning, at brugen af eksportpriserne ved eksport til tredjelande i stedet for priserne til Fællesskabet ikke er baseret på artikel 2, stk. 8 og 9, i grundforordningen, men er begrundet med, at det er nødvendigt at vurdere sandsynligheden for, at eksportpriserne til Fællesskabet i overensstemmelse med formålene med interimundersøgelsen i henhold til forordningens artikel 11, stk. 3, vil blive opretholdt i fremtiden, og følgelig om der igen vil forekomme dumping.
- 15 Ifølge betragtning 48 til den anfægtede forordning blev dumpingmargenen for hver eksporterende producent fastlagt på grundlag af en sammenligning af den normale værdi beregnet som et vejte gennemsnit og det vejede gennemsnit af eksportpriserne, jf. artikel 2, stk. 11, i grundforordningen. Det fremgår af betragtning 49, sammenholdt med betragtning 56, til den anfægtede forordning, at den store nedsættelse af de individuelle dumpingmarginer gjorde det nødvendigt at ændre antidumpingresttolden, hvis niveau blev fastlagt i overensstemmelse med artikel 11, stk. 9, i grundforordningen. For så vidt angår sagsøgeren, for hvem eksportprisen blev fastlagt på grundlag af priserne ved eksport til tredjelande, fordi selskabets priser ved eksport til Fællesskabet manglede pålidelighed, blev dumpingmargenen fastsat til 26,7% (betragtning 50 og 54 til den anfægtede forordning).
- 16 I henhold til ordlyden af betragtning 51-56 til den anfægtede forordning hviler ændringen af antidumpingresttolden i det væsentlige på konstateringen af de ændrede omstændigheders vedvarende karakter vedrørende dumping i forhold til den situation, som eksisterede ved den oprindelige undersøgelse i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i grundforordningen.

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 17 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 19. maj 2006 anlagde sagsøgeren den foreliggende sag.

18 Ved kendelse afsagt af formanden for Femte Afdeling den 13. november 2006 har Kommissionen fået tilladelse til at intervenere til støtte for Rådets påstande.

19 Efter først at være blevet henvist til Femte Afdeling er sagen blevet henvist til Tredje Afdeling ved afgørelse truffet af Rettens præsident den 6. februar 2007. Da sammensætningen af Rettens afdelinger er blevet ændret, er den refererende dommer blevet tilknyttet Sjette Afdeling, som sagen derfor er blevet henlagt til. Da den refererende dommer havde forfald, blev sagen omfordelt til Tredje Afdeling af Rettens præsident ved afgørelse af 17. januar 2008.

20 Rådet er som led i foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse blevet opfordret til at besvare en række skriftlige spørgsmål. Rådet har efterkommet denne opfordring inden for den fastsatte frist.

21 Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret Rettens mundtlige spørgsmål under retsmødet den 9. december 2008.

22 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Den anfægtede forordning annulleres.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

23 Rådet har, støttet af Kommissionen, nedlagt følgende påstande:

- Frifindelse.

- Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

Rækkevidden af annullationspåstanden

- 24 Indledningsvis bemærkes, at den anfægtede forordning indfører en endelig antidumpingtold på importen af PET for flere selskaber.
- 25 Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af den anfægtede forordning i sin helhed. I fremstillingen af sine anbringender og argumenter har sagsøgeren dog begrænset sig til at bestride lovligheden af fastlæggelsen af sin egen eksportpris.
- 26 Det bemærkes i den forbindelse, at denne beregnings eventuelle ulovlighed kun påvirker lovligheden af den anfægtede forordning, for så vidt som den pålægger

sagsøgeren en antidumpingtold. Ulovligheden berører til gengæld ikke lovligheden af den anfægtede forordnings andre elementer, nemlig den antidumpingtold, der er blevet pålagt de øvrige selskaber, som forordningen er rettet til.

- 27 Det fremgår herudover af retspraksis, at når en forordning, der indfører en antidumpingtold, pålægger forskellig antidumpingtold for en række selskaber, er et selskab alene individuelt berørt af de bestemmelser, som pålægger selskabet en antidumpingtold og angiver dens størrelse, og ikke af de bestemmelser, som pålægger andre selskaber antidumpingtold, hvorfor en sag anlagt af dette selskab kun kan antages til realitetsbehandling, for så vidt påstanden går ud på annullation af de bestemmelser i forordningen, som udelukkende vedrører selskabet (jf. Domstolens dom af 15.2.2001, sag C-239/99, Nachi Europe, Sml. I, s. 1197, præmis 22 og den deri nævnte retspraksis).
- 28 Under disse omstændigheder skal annullationspåstanden på grundlag af de anbringender og argumenter, som sagsøgeren har fremført til støtte for sine påstande, fortolkes således, at den blot tilsigter delvis annullation af den anfægtede forordning, i det omfang den pålægger sagsøgeren en endelig antidumpingtold.

Realiteten

- 29 Sagsøgeren kritiserer hovedsagligt Rådets metode i den anfægtede forordning ved fastlæggelsen af eksportprisen. Sagsøgeren har gjort tre anbringender gældende mod ovenstående metode vedrørende for det første tilsidesættelse af artikel 2, stk. 8 og 9, i grundforordningen, for det andet tilsidesættelse af artikel 2, stk. 1 og 3, og artikel 11 i aftalen om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel af 1994 (GATT) (EFT L 336, s. 103), som er indeholdt i bilag 1 A til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO) (EFT 1994 L 336, s. 3), og for det tredje manglende lovhjemmel og tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet.

Om den manglende lovhjemmel

- 30 Sagsøgeren har i forbindelse med det første og det tredje anbringende anført flere argumenter, der tilsigter at godtgøre manglende lovhjemmel for den metode i den anfægtede forordning, der er anvendt ved fastlæggelsen af sagsøgerens eksportpris. Retten finder det rigtigst at gennemgå argumenterne samlet.

— Parternes argumenter

- 31 Sagsøgeren har med det tredje anbringende om manglende lovhjemmel gjort gældende, at Rådet i den anfægtede forordning ikke nævner hjemmelen for den metode, som blev anvendt med henblik på at fastlægge eksportprisen, men blot i betragtning 34 præciserer, at metoden ikke er baseret på artikel 2, stk. 8 og 9, i grundforordningen. Rådet betegnede for første gang i sit svarskrift artikel 11, stk. 3, i den pågældende forordning som retsgrundlag i denne henseende. Når imidlertid henses til, at enhver interimundersøgelse skal gennemføres i henhold til artikel 11, stk. 3, i grundforordningen, har denne bestemmelse ingen indflydelse på valget af den relevante hjemmel, i henhold til hvilken sagsøgerens eksportpris er blevet fastlagt.
- 32 Sagsøgeren har i forbindelse med det første anbringende om tilsidesættelse af artikel 2, stk. 8 og 9, i grundforordningen for det første gjort gældende, at beregningen af eksportprisen er reguleret i disse bestemmelser, og at muligheden for at anvende bestemmelserne på interimundersøgelser er udtrykkeligt nævnt i artikel 11, stk. 9 og 10, i grundforordningen, uden at der findes en bestemt beregningsmetode i forbindelse med disse undersøgelser. Sagsøgeren finder endvidere, at den analyse, som Kommissionen foretager i forbindelse med en interimundersøgelse af spørgsmålet om, hvorvidt der igen vil forekomme dumping, ikke er relevant og ikke bør påvirke beregningen af dumpingmargenen. Endelig bemærker sagsøgeren, at artikel 11, stk. 3, i grundforordningen ikke er den rette hjemmel for at beregne eksportprisen, eftersom bestemmelsen ikke indeholder noget, der gør det muligt at fastlægge en metode til beregning af en dumpingmargen og langt mindre en eksportpris.

- 33 Rådet har gjort gældende, at artikel 11, stk. 3, i grundforordningen i denne sag udgør den rette hjemmel for den metode, som anvendes til at fastlægge eksportprisen.
- 34 Valget af denne metode er dikteret af kravet i artikel 11, stk. 3, i grundforordningen, hvorefter det med en interimundersøgelse skal undersøges, om omstændighederne med hensyn til dumping har ændret sig betydeligt. Institutionerne afviste således sagsøgerens eksportpriser til Fællesskabet med henvisning til, at disse priser ikke afspejlede en varig ændring i sagsøgerens prispolitik, eftersom de blot var en simpel følge af MIP'erne. Denne konklusion er begrundet i, at sagsøgerens eksportpriser til Fællesskabet i gennemsnit kun var 7% højere end MIP'erne, hvorimod de var 12% højere end selskabets eksportpriser til tredjelande. Da de ikke fastsættes uafhængigt af MIP'erne, er sagsøgerens eksportpriser til Fællesskabet ikke pålidelige og vil ikke kunne anvendes til at fastlægge en eksportpris. Den »mest logiske« fremgangsmåde består således i at fastlægge eksportprisen på grundlag af priserne ved sagsøgerens salg i tredjelande.
- 35 Rådet har med hensyn til sagsøgerens argument, hvorefter anvendelsen af artikel 2 i grundforordningen på fornyede undersøgelser er fastsat i denne forordnings artikel 11, stk. 9 og 10, i svarskriftet for det første fremført, at artikel 11, stk. 9, giver institutionerne mulighed for, som led i en fornyet undersøgelse, at anvende en anden metode end den, som blev anvendt i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, hvis omstændighederne har ændret sig. Rådet bemærker i den forbindelse, at indvirkningen af de tilsagn vedrørende MIP, der i undersøgelsesperioden var gældende for sagsøgerens priser, udgør en ændring i omstændighederne som omhandlet i artikel 11, stk. 9, i grundforordningen. For det andet har Rådet gjort gældende, at artikel 11, stk. 9 og 10, i grundforordningen ikke gør det unødvendigt for institutionerne at fastslå, hvorvidt en ændring med hensyn til dumping eller skade har vedvarende karakter og derfor gør det nødvendigt at ændre foranstaltningerne.
- 36 Rådet har som svar på Rettens skriftlige spørgsmål og i sit indlæg under retsmødet præciseret, at det ikke har til hensigt at støtte sit forsvar på artikel 11, stk. 9, i grundforordningen som hjemmel for metoden til beregning af eksportprisen, således som den konkret er blevet anvendt, og at påberåbelsen i svarskriftet af en ændring i

omstændighederne ikke skal fortolkes således af Retten, eller som en begrundelse i sig selv for den omstændighed, at den metode til beregning af dumpingmargenen, som er fastsat i forordningens artikel 2, blev fraveget.

- 37 Endelig anfører Rådet, at den sondring mellem undersøgelsen af spørgsmålet om, hvorvidt der igen vil forekomme dumping, og beregningen af dumpingmargenen, som sagsøgeren har foreslået, er urigtig, henset til formålet med den fornyede undersøgelse, som er at fastslå, om dumpingmargenerne har ændret sig, og om disse eventuelle ændringer kan anses for at have vedvarende karakter, hvilket berettiger, at de eksisterende antidumpingforanstaltninger ophæves eller ændres.

— Rettens bemærkninger

- 38 Indledningsvis bemærkes, at sagsøgeren bebrejder institutionerne, at de ikke støttede deres vurdering af pålideligheden af sagsøgerens priser ved eksport til Fællesskabet på kriterierne i artikel 2, stk. 8 og 9, i grundforordningen. Rådet har i det væsentlige gjort gældende, at det forhold, at den metode, som er fastsat i artikel 2, stk. 8 og 9, i grundforordningen, blev fraveget, er begrundet i nødvendigheden af i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i den pågældende forordning med hensyn til enhver ændring at undersøge, om den har en vedvarende karakter, som giver anledning til en eventuel ophævelse eller ændring af eksisterende foranstaltninger i forbindelse med en interimundersøgelse.
- 39 Det må herefter undersøges, om artikel 11, stk. 3, i grundforordningen udgør tilstrækkelig hjemmel til at fravige kriterierne for fastsættelse af eksportprisen, således som de er opstillet i artikel 2, stk. 8 og 9, i denne forordning.

40 I den forbindelse må det konstateres, at den anfægtede forordning blev vedtaget efter en interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i grundforordningen, hvis bestemmelser har til formål at definere betingelserne for at indlede en sådan undersøgelse og hovedformålene med denne. Det hedder således i artikel 11, stk. 3, andet afsnit, at »[e]n undersøgelse genoptages [...] når anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser for, at det ikke længere er nødvendigt at opretholde foranstaltningerne for at modvirke dumping«. Det bestemmes i artikel 11, stk. 3, tredje afsnit, at Kommissionen ved undersøgelsen »bl.a. [kan] undersøge, om omstændighederne med hensyn til dumping og skade har ændret sig betydeligt«.

41 I denne sag er det ubestridt, at Rådet gyldigt kunne påberåbe sig artikel 11, stk. 3, i grundforordningen, for at konstatere tilstedeværelsen af væsentlige ændringer i omstændighederne med hensyn til dumping, og at Rådet — efter at have bekræftet den vedvarende karakter af ændringerne — med føje kunne finde, at det var nødvendigt at ændre antidumpingresttolden (betragtning 56 til den anfægtede forordning). Derimod giver forordningens artikel 11, stk. 3, ikke Rådet hjemmel til i forbindelse med en interimundersøgelse at anvende, som den har gjort det i den foreliggende sag, en metode til fastsættelse af eksportprisen, der er uforenelig med kravene i artikel 2, stk. 8 og 9, i grundforordningen under henvisning til behovet for en fremadrettet analyse af de pågældende eksporterende producenters priser.

42 Det fremgår af artikel 11, stk. 9, i grundforordningen, at institutionerne ved en fornyet undersøgelse som hovedregel er forpligtet til at anvende den samme metode, herunder metoden til fastsættelse af eksportprisen i henhold til artikel 2, stk. 8 og 9, i grundforordningen, som blev benyttet i den oprindelige undersøgelse, der resulterede i indførelsen af antidumpingtolden. Der er i samme bestemmelse hjemlet en undtagelse, som kun giver institutionerne mulighed for at anvende en anden metode end den, som blev anvendt ved den oprindelige undersøgelse, i det omfang omstændighederne har ændret sig — en undtagelse, som dog skal fortolkes indskrænkende. Det fremgår endvidere af artikel 11, stk. 9, i grundforordningen, at den anvendte metode skal tage behørigt hensyn til bestemmelserne i artikel 2 og 17 i grundforordningen.

- 43 Institutionerne er således i forbindelse med en interimundersøgelse — ligesom ved en oprindelig undersøgelse — i princippet forpligtet til at fastsætte eksportprisen i overensstemmelse med kravene i artikel 2 i grundforordningen.
- 44 På trods af at artikel 11, stk. 9, i grundforordningen udtrykkeligt er nævnt i betragtning 49 til den anfægtede forordning, og uanset Rådets påstand, hvorefter de omstændigheder, som afgør sagsøgerens eksportpriser, faktisk havde ændret sig, når først de er omfattet af indvirkningen af tilsagnene vedrørende MIP, har Rådet som svar på Rettens skriftlige spørgsmål og i sine bemærkninger under retsmødet klart anført, at det ikke havde til hensigt at støtte sit forsvar på undtagelsen i artikel 11, stk. 9, i grundforordningen. Tværtimod begrænsede Rådet sig til — med henblik på at berettige anvendelsen af en metode til fastsættelse af eksportprisen, som afviger fra den, der blev anvendt i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, såvel som fra kriterierne i artikel 2, stk. 8 og 9, i grundforordningen — at påberåbe sig bestemmelsen i artikel 11, stk. 3, i denne forordning.
- 45 Det skal imidlertid bemærkes, at artikel 11, stk. 3, i grundforordningen ikke indeholder nogen udtrykkelig undtagelse fra hovedreglen i artikel 11, stk. 9, hvorefter fastsættelsen af eksportprisen skal foretages i overensstemmelse med artikel 2, stk. 8 og 9, i grundforordningen.
- 46 Desuden giver intet i denne sag anledning til at fastslå, at de underliggende formål med artikel 11, stk. 3, i grundforordningen, herunder eventuelt et behov for at udføre en fremadrettet analyse af de pågældende eksporterende producenters priser, giver de pågældende institutioner en implicit beføjelse til at sætte en metode, der er baseret på en sådan analyse, i stedet for den metode, som er fastsat i artikel 2, stk. 8 og 9, i grundforordningen.

- 47 Det følger nemlig af retspraksis, at eksistensen af en implicit regeludstedende beføjelse, som udgør en undtagelse fra det i artikel 5, stk. 1, EF indeholdte kompetencefordelingsprincip, skal fortolkes strengt. En sådan implicit beføjelse anerkendes kun undtagelsesvis i retspraksis, og for at blive anerkendt skal den være nødvendig for at sikre den tilsigtede virkning af traktatbestemmelserne eller den berørte grundforordning (jf. i denne retning Domstolens dom af 9.7.1987, forenede sager 281/85, 283/85-285/85 og 287/85, Tyskland m.fl. mod Kommissionen, Sml. s. 3203, præmis 28, og Rettens dom af 17.9.2007, sag T-240/04, Frankrig mod Kommissionen, Sml. II, s. 4035, præmis 37 og den deri nævnte retspraksis).
- 48 Det bemærkes i denne forbindelse, at den effektive virkning af bestemmelserne i artikel 11, stk. 3, i grundforordningen i vidt omfang er sikret ved, at institutionerne råder over et vidt skøn, herunder muligheden for at foretage en fremadrettet analyse af de pågældende eksporterende producenters priser i forbindelse med undersøgelsen af behovet for at opretholde de eksisterende foranstaltninger.
- 49 Når analysen af dette behov imidlertid først er gennemført, og institutionerne har besluttet at ændre de eksisterende foranstaltninger, er de ved fastsættelsen af de nye foranstaltninger bundet af bestemmelsen i artikel 11, stk. 9, i grundforordningen, som giver dem udtrykkelig beføjelse og pligt til at anvende den metode, som er fastsat i samme forordnings artikel 2.
- 50 Heraf følger, dels at den påståede mulighed for institutionerne i forbindelse med fastsættelsen af eksportprisen at foretage fremadrettede analyser ikke er nødvendig for at sikre den effektive virkning af artikel 11, stk. 3, i grundforordningen, og endog er udelukket ved samme forordnings artikel 11, stk. 9, dels at den påståede implicite beføjelse, som skulle følge af artikel 11, stk. 3, ikke kan have forrang for de udtrykkelige beføjelser, som er fastsat i artikel 11, stk. 9, sammenholdt med forordningens artikel 2.

- 51 Følgelig kan artikel 11, stk. 3, i grundforordningen ikke benyttes som hjemmel for institutionerne til ved fastsættelsen af eksportprisen at fravige den metode, som er fastsat i grundforordningens artikel 2, stk. 8 og 9. Ved at fravige denne metode og fastsætte eksportprisen på grundlag af kriterier, der ikke er fastsat i disse bestemmelser, vedtog Rådet derfor den anfægtede forordning på grundlag af en urigtig hjemmel.
- 52 Følgelig må det første og det tredje anbringende tages til følge i det omfang, de vedrører manglende lovhjemmel, og den anfægtede forordning må derfor annulleres i det omfang, den vedrører sagsøgeren, uden at det er fornødent at tage stilling til anbringenderne og klagepunkterne vedrørende tilsidesættelse af artikel 2, stk. 1 og 3, og artikel 11 i aftalen om anvendelse af artikel VI i GATT 1994 og tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet.

Sagens omkostninger

- 53 Ifølge Rettens procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Rådet har tabt sagen, bør det pålægges at betale sagsøgerens omkostninger i overensstemmelse med dennes påstand herom.
- 54 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 4, første afsnit, bærer de institutioner, der er indtrådt i en sag, deres egne omkostninger. Kommissionen, der er indtrådt i sagen til støtte for Rådet, bør derfor bære sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Tredje Afdeling):

- 1) **Rådets forordning (EF) nr. 366/2006 af 27. februar 2006 om ændring af forordning (EF) nr. 1676/2001 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af polyethylenterephthalatfolie med oprindelse i bl.a. Indien annulleres i det omfang, den pålægger MTZ Polyfilms Ltd en antidumpingtold.**

- 2) **Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af MTZ Polyfilms. Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger.**

Azizi

Cremona

Frimodt Nielsen

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 17. november 2009.

Underskrifter